

Εφυγε από τη ζωή ο Γρ. Διαμαντόπουλος

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΤ. ΜΠΕΝΟΥ ΣΤΗΝ "Ε"

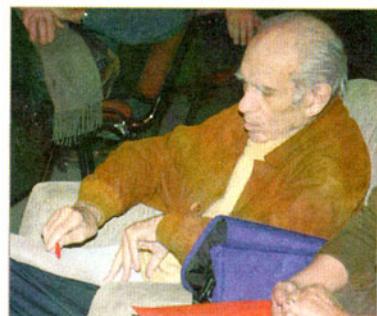
Εφυγε χθες από τη ζωή σε Επέκτασιά 87 χρονών ο Γρηγόρης Διαμαντόπουλος, ο άνθρωπος που με τις παιχνίδιές του έβαλε τη σωραγόδια του στη δημοιογύρια της σύγχρονης Καλαμάτας. Σε δήμοση στην "Ε" ο πρόην δήμαρχος Στ. Μπένος βαθιά συγχρημάτισε, τα χωρικοτέρισε ως "έναν από τους μεγαλύτερους ενεργάτες της πόλης". Η κρίσιμη του εκλογότοντος θα γίνει αύριο στην Αθήνα.

Με καταγωγή από τις Σπέτσες, γεννημένος στην Αθήνα (1923), ο Γρηγόρης Δια-

μαντόπουλος μπήκε στη Σχολή Αρχιτεκτόνων του ΕΜΠ (1941), αλλά η φοιτητική περίοδος έμελε να είναι εξαιρετικά ταραγμένη. Από τις πρότερες ημέρες των σπουδών συμμετείχε ενεργά στην Εθνική Αντίσταση (ΕΑΜ - ΝΕΑΝ - ΟΚΝΕ - ΕΠΙΟΝ), με συνέπεια αλλεπάλληλες διώξεις από τους Γερμανούς καπιτανές και τους Έλληνες συνεργάτες τους. Τον Απρίλιο του '43 συνελήφθη από την «Ειδική Αστράλεια» με επτά σημαντήρες του και εκ νέου το Νοέμβριο του ίδιου χρόνου από

τη «Γενική Αστράλεια», εγκλειστήρες στις φυλακές «Χατζηράστα». (Θάλαμος Β' θανατοποινιών) για να υποστεί στην συνέχεια διώξη από τη Γερμανία (Μέρχλιν). Αναγκάστηρε να διασύρει τις σπουδές του (β' έτος), για να συνεχίσει οργανωμένα τον εθνικοπελευθερωτικό αγώνα.

Το καλοκαίρι του '44 τον βρήκε στην ελεύθερη Ελλάδα, ενώ το Σεπτέμβριο επέστρεψε στην Αθήνα όπου εκλέχθηρε γραμματέας της ΕΠΟΝ του ΕΜΠ. Το 1946 προστάθηκε στην εποικία της Βαλμάρης - DDR «Dipl. Ing.», «Hochschule fuer Architektur und Bauwesen» - πρότυ
and Bauhaus.

and Bauhaus» - πρότυ

ουργεί το Κέντρο Πολεοδομικών και Αρχιτεκτονικών Μελετών (ΚΕΠΑΜ) και ως ελεύθερος επαγγελματίας ασχολείται, κυρίως, με ειδικές αρχιτεκτονικές - πολεοδομικές - χωροταξικές - περιβαλλονικές και αναπτυξιακές μελέτες.

Συνέχεια στη σελίδα 31

Εφυγε από τη ζωή ο Γρ. Διαμαντόπουλος

Συνέχεια από τη σελίδα 9

Θεωρώντας ότι σε επαγγελματική βάση οι μελέτες αυτές είναι μόνο η μα πλευρά της προστάθειας για αειφορική ανάπτυξη της πόλης, δύνει εξαρχής την ίδια σημασία και στην εξεπαγγελματική επιστημονική δραστηριότητα. Συμμετέχει ενεργά (από το 1965) στη δράση της ΕΜΟΚΑ (Επαγγελματική Μελετών Οικονομικής και Κοινωνικής Ανάπτυξης), η οποία οργανώνει σειρά διαλέξεων και δημόσιων συζητήσεων για την αποδοτικότητη, τη προβλήματα της πόλης κ.ά., με αποκορύφωμα τις σημειώσεις στην ομάδα πολεοδόμων - αρχιτεκτόνων - οικονομιδόγυνων στο Ε' Αρχιτεκτονικό Συνέδριο (1966), όπου ταφούσισαν την «Ανάπτυξη της Αθήνας», μετά από εντατική ερευνητική δουλειά για πάνω από ένα χρόνο.

Στις 21 Απριλίου 1967 η χούντα των συλλαβμάνει και τον στέλνει εξορία στη Γύρα και κατόπιν στο Παρθένι της Λέρου (έως το 1971), αφού προηγουμένως (1969) δικάζεται και στο στρατοδικείο. Στα διάστημα 1971-1974, αν και το ΚΕΠΑΜ εξακολουθεί να υφίσταται, οι δημόσιοι φροείς αποφεύγονται να του αναθέτουν μελέτες. Τα μέλη του συνεργάζονται για να επιβιώσουν με άλλες μελετητικές ομάδες. Ο Γρηγόρης Διαμαντόπουλος, επιστρέφοντας στην Αθήνα, συνεργάζεται με τη μελετητική ομάδα «Θ. Παπαγάληνος και συνεργάτες».

Από το 1974 έως το 2006 επαναδραστημοτοπεύεται το ΚΕΠΑΜ (μετέπειτα ΚΕΠΑΜΕ) με έμφαση στις μελέτες για την τοπική αυτοδιοίκηση, του συνδυαζόντων με πολεοδόμική, κοινωνική, οικονομική και περιβαλλοντική έρευνα, έτσι ώστε να υπάρχει δυνατότητα να υλοποιηθούν, υπέρευρα βέβαια από πολύπλευρο αγώνα.

ΔΗΛΩΣΗ ΣΤ. ΜΠΕΝΟΥ

Βαθιά συγχαρημένος ο Στ. Μπένος, μάλιστα χθες στην "Ε" για τη σχέση του με τον εκλεπτόντα και τη συνεισφορά του στην υπόθεση ανασυγκρότησης της Καλαμάτας:

«Ο Γρηγόρης υπήρξε ο πολυτιμότερος συνεργάτης μου στα τρίαντα χρόνια της δημόσιας ζωής μου και κυριολεκτικά ο σημαντικότερος πολιτικός μου μέντορας. Εκείνος οδήγησε τα πρώτα μου βήματα κι εκείνος μου έδειξε με ποιο τρόπο πρέπει να προέρεται κανείς στη δημόσια ζωή.

Θυμάμαι ότι πριν ακόμα έρθουν οι δύσκολες μέρες της Καλαμάτας, ο Γρηγόρης με πήρε από το χεράκι και με περιπτώση στους αραιούς δρόμους των μεγάλων ιδεών και των μεγάλων συνέργων και θημάτων ακόμα τη φράση του: "Σταύρο μου για να πετύχουμε τη μεγάλη αλλαγή που έχει ανάγκη η πόλη. πρέπει να

πείσουμε τους πολίτες ότι το συμφέρον τους συμπίπτει με το συμφέρον της πόλης. Οι άρχοντες, και οι τοπικοί και οι πολιτιστικοί, άξιζει να ανακατεύονται στη δημόσια ζωή μονάχα όταν ονειρεύονται και διανέχουν πάθος να πραγματοποίησουν τα όνειρά τους. Εσύ Σταύρο μου, μου έλεγε, πρέπει να είσαι με την πόλη και με τα όνειρά της. Προς Θεού μην μπλέξεις με την καθημεινόσητη και γνησιες διαιτητής της, στις διάφορες μικροσυγκρούσεις που καθημεινά μαστιγώνουν τις τοπικές κοινωνίες".

Επιτά λοιπόν ξεκινήσαμε αυτή την μεγάλη πορεία με τον Γρηγόρη, που οδήγησε στην απόλυτη πολεοδόμική αναπτούσή της πόλης μας και η Καλαμάτα θεωρείται, μάλιστα, η μόνη πόλη της χώρας που ανατρέπτηκε πολεοδόμικά και αυτό το οφείλουμε στο Γρηγόρη.

Και του οφείλω και κάτι άλλο ακόμα μεγαλύτερο, καθώς είχε δημιουργήσει στην πόλη όλες τις πορούποδεσι για να μπορέσει ν' αντέξει τη μεγαλύτερη δοκιμασία στη νεότερη ιστορία της που ήταν οι σεισμοί του '86. Γιατί ο Γρηγόρης απέδειξε ότι η ανασυγκρότηση μετά τους σεισμούς δεν είναι υπόθεση των πολιτικών μηχανισμών και της καλής ανακατασκευής των ικτηών, αλλά το πώς σχεδιάζουμε ένα πρόγραμμα που πρέπει να είναι ολιστικό με επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του. Θυμάμαι λοιπόν ότι με πήρε μια νύχτα και μου λέει "Θέλω μια ώρα να μου διαθέσεις" και με πήγε κάτω στα Σίγκλεικα και μου είπε: "Σταύρο μου μέχρι τώρα η χώρα μας δεν έχει κουπούνδρα αντιμετώπισης του σεισμικού φαινομένου, απλώς δύνει σεισμοδάνεια κι εκεί τελειώνει. Εμείς λοιπόν τώρα που είναι ζεστό το πράγμα και που είναι εδώ οι κάμερες και οι δημιουργάφοι και η κοινή γνώμη είναι πολύ ευαίσθητη για τα ζητήματά μας, πρέπει να πείσουμε ότι έχουμε ας επίκεντρο μας τους πολίτες της σεισμούτητης πόλης. Και οι πολίτες δεν έχουν μόνο την ανάγκη να μπουν στο σπίτι τους, αλλά ανάγκες οικονομικές, πολιτισμικές, κοινωνικές και πρέπει όλες να τις αντιμετωπίσουμε".

Επιτά κάναμε αυτό το ρωμαϊκό πρόγραμμα της οικοστικής ανασυγκρότησης της Καλαμάτας που ειστεύει ως εξαιρετική πολιτική που έγινε αντιτελέμενο ανάγνωσης και μελέτης από τους μεγαλύτερους Οργανισμούς Αντισεισμικής Προστασίας, ακόμα και των πιο προηγμένων χωρών όπως η Ιαπωνία και η Αμερική και βεβαίως έγινε και η επίσημη αντισεισμική πολιτική της χώρας μας. Ο Γρηγόρης λοιπόν είναι για μένα μια μεγάλη απώλεια, ήταν μια συντριφιά μου μέχρι τα τελευταία του κι είχαμε μια πολύ πυκνή επαρχή. Είναι ένας από τους μεγαλύτερους ευεργέτες της πόλης μας».